«بُنِىَ الْإِسْلَامُ عَلٰى خَمْسٍ: شَهَادَةِ أَنْ لَٓا إِلٰهَ إِلَّا اللّٰهُ وَأَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللّٰهِ،
وَإِقَامِ الصَّلَاةِ، وَإِيتَاءِ الزَّكَاةِ، وَالْحَجِّ، وَصَوْمِ رَمَضَانَ»

"İslam beş esas üzerine kurulmuştur: Allah'tan başka ilâh olmadığına ve Muhammed'in Allah'ın Rasûlü olduğuna şehâdet etmek, namaz kılmak, zekât vermek, haccetmek ve Ramazan orucunu tutmak."

(Buhârî, Îmân, 2)

اَلْإِيمَانُ: أَنْ تُؤْمِنَ بِاللّٰهِ، وَمَلٰٓائِكَتِهِ، وَكُتُبِهِ، وَرُسُلِهِ، وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ، وَبِالْقَدَرِ خَيْرِهِ وَشَرِّهِ.

"İman; Allah'a, meleklerine, kitaplarına, peygamberlerine ve âhiret gününe iman etmendir. Keza hayrı ve şerriyle kadere inanmandır."

(Müslim, Îmân, 1)

«اَلْإِيمَانُ بِضْعٌ وَسَبْعُونَ شُعْبَةً، أَفْضَلُهَا لَآ إِلٰهَ إِلَّا اللّٰهُ، وَأَوْضَعُهَا إِمَاطَةُ الْأَذٰى عَنِ الطَّرِيقِ، وَالْحَيَاءُ شُعْبَةٌ مِنَ الْإِيمَانِ»

"İmanın yetmiş küsur şubesi vardır. Bunların en üstünü 'Lâ ilâhe illâllah' (Allah'tan başka ilâh yoktur.) sözüdür. En alt derecesi ise, yoldaki eziyet veren şeyleri kaldırmaktır. Hayâ da imanın bir şubesidir."

(Nesâî, Îmân, 16)

«مَا مِنْ نَفْسٍ تَمُوتُ تَشْهَدُ أَنْ لَٓا إِلٰهَ إِلَّا اللّٰهُ وَأَنِّى رَسُولُ اللّٰهِ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
يَرْجِعُ ذٰلِكَ إِلٰى قَلْبٍ مُوقِنٍ إِلَّا غَفَرَ اللّٰهُ لَهَا»

"Allah'tan başka ilâh olmadığına ve benim Allah'ın Rasûlü olduğuma şehâdet edip buna kalbiyle kesin bir şekilde inanarak ölen herkesi Allah mağfiret eder."

(İbn Mâce, Edeb, 54)

«مَا مِنْ أَحَدٍ يَشْهَدُ أَنْ لَٓا إِلٰهَ إِلَّا اللّٰهُ وَأَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللّٰهِ صِدْقًا مِنْ قَلْبِهٖ
إِلَّا حَرَّمَهُ اللّٰهُ عَلَى النَّارِ»

"Kim kalbiyle tasdik ederek Allah'tan başka ilâh olmadığına ve Muhammed'in Allah'ın Rasûlü olduğuna şehâdet ederse Allah ona cehennemi haram kılar."

(Buhârî, İlim, 49)

«مَنْ قَالَ: أَشْهَدُ أَنْ لَٓا إِلٰهَ إِلَّا اللّٰهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، وَأَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ،
وَأَنَّ عِيسٰى عَبْدُ اللّٰهِ وَابْنُ أَمَتِهِ وَكَلِمَتُهُ أَلْقَاهَا إِلٰى مَرْيَمَ وَرُوحٌ مِنْهُ، وَأَنَّ الْجَنَّةَ حَقٌّ،
وَأَنَّ النَّارَ حَقٌّ، أَدْخَلَهُ اللّٰهُ مِنْ أَيِّ أَبْوَابِ الْجَنَّةِ الثَّمَانِيَةِ شَاءَ»

"Her kim, 'Şehâdet ederim ki Allah'tan başka ilâh yoktur, O tektir, ortağı yoktur; Muhammed O'nun kulu ve elçisidir; İsa da Allah'ın kulu ve Allah'ın kullarından bir kadının oğlu, Meryem'e ulaştırdığı (emriyle onda var ettiği) kelimesi ve Allah tarafından (gelen) bir ruhtur. Cennet haktır, cehennem haktır.' derse Allah onu, cennetin sekiz kapısından hangisini dilerse oradan cennetine koyar."

(Müslim, Îmân, 46)

«... مَنْ يُطِعِ اللّٰهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ رَشَدَ وَمَنْ يَعْصِهِمَا فَإِنَّهُ لَا يَضُرُّ إِلَّا نَفْسَهُ وَلَا يَضُرُّ اللّٰهَ شَيْئًا»

"… Kim Allah'a ve Rasûlü'ne itaat ederse doğru yolu bulmuştur. Kim onlara isyan ederse ancak kendisine zarar verir. Allah'a hiçbir şekilde zarar veremez."

(Ebû Dâvûd, Salât, 221, 223)

«يَآ أَيُّهَا النَّاسُ، إِنَّ اللهَ عَزَّ وَجَلَّ يَأْمُرُكُمْ أَنْ تَعْبُدُوهُ وَلَا تُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا...»

“Ey insanlar! Yüce Allah, yalnızca kendisine kullukta bulunmanızı ve O’na şirk koşmamanızı emrediyor ...”

(İbn Hanbel, III, 492)

«عَنْ عَبْدِ اللهِ رَضِىَ اللهُ عَنْهُ، قَالَ سَأَلْتُ رَسُولَ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:
أَىُّ الذَّنْبِ عِنْدَ اللهِ أَكْبَرُ؟ قَالَ: أَنْ تَجْعَلَ لِلّٰهِ نِدًّا، وَهْوَ خَلَقَكَ»

Abdullah (b. Mes'ûd) (r.a.) anlatıyor: Rasûlullah'a (s.a.s.) "Allah katında en büyük günah nedir?" diye sordum. "Seni yaratmış olduğu hâlde Allah'ın bir dengi olduğunu iddia etmendir." buyurdu.

(Buhârî, Tefsîr, (Furkân) 2)

«اَلْإِيمَانُ مَعْرِفَةٌ بِالْقَلْبِ وَقَوْلٌ بِاللِّسَانِ وَعَمَلٌ بِالْأَرْكَانِ»

"İman; kalp ile tasdik, dil ile ikrar ve organlar ile amel etmektir."

(İbn Mâce, Sünne, 9)

«مَنْ كَانَ آخِرُ كَلَامِهِ لَٓا إِلٰهَ اللّٰهُ دَخَلَ الْجَنَّةَ»

“Son sözü ‘Lâ ilâhe illallâh’ (Allah’tan başka ilah yoktur) olan kimse cennete girer.”

(Ebû Dâvûd, Cenâiz, 15-16)

«كُلُّ ذَنْبٍ عَسَى اللّٰهُ أَنْ يَغْفِرَهُ إِلَّا الرَّجُلُ يَمُوتُ كَافِرًا»

“Allah’ı inkâr etmiş olarak ölen kimse hariç, Allah’ın her günahı bağışlayacağı umulur.”

(Nesâî, Muhârebe, 1)

«مَنْ مَاتَ يُشْرِكُ بِاللّٰهِ شَيْئًا دَخَلَ النَّارَ»

"Her kim Allah'a bir şeyi ortak koşarak ölürse cehenneme girer."

(Müslim, Îmân, 150)

«اِجْتَنِبُوا السَّبْعَ الْمُوبِقَاتِ، قَالُوا: يَا رَسُولَ اللهِ، وَمَا هُنَّ؟ قَالَ: اَلشِّرْكُ بِاللهِ، وَالسِّحْرُ،
وَقَتْلُ النَّفْسِ الَّتِى حَرَّمَ اللهُ إِلَّا بِالْحَقِّ، وَأَكْلُ الرِّبَا، وَأَكْلُ مَالِ الْيَتِيمِ،
وَالتَّوَلِّى يَوْمَ الزَّحْفِ، وَقَذْفُ الْمُحْصَنَاتِ الْمُؤْمِنَاتِ الْغَافِلَاتِ»

"Yedi helâk ediciden sakının!" buyurdu. Sahâbîler, "Yâ Rasûlallah! Bunlar nelerdir?" diye sordular. Rasûlullah şöyle cevap verdi: "Allah'a şirk koşmak, büyü yapmak, Allah'ın haram kıldığı bir canı haksız yere öldürmek, faiz yemek, yetim malı yemek, savaş meydanından kaçmak ve zinadan uzak duran, hiçbir şeyden haberi olmayan mümin kadınlara zina isnad etmektir."

(Buhârî, Hudûd, 44; Müslim, Îmân, 145)

«مَنْ عَقَدَ عُقْدَةً ثُمَّ نَفَثَ فِيهَا فَقَدْ سَحَرَ، وَمَنْ سَحَرَ فَقَدْ أَشْرَكَ، وَمَنْ تَعَلَّقَ شَيْئًا وُكِّلَ إِلَيْهِ»

"Kim düğüm yapar sonra ona üflerse sihir yapmış olur. Kim sihir yaparsa şirk koşmuş olur. Kim de (kendisini koruması için nazarlık ve benzeri) bazı şeyler takarsa o taktığı şeyin korumasına havale edilir."

(Nesâî, Muhârebe, 19)

«ثَلَاثٌ مَنْ كُنَّ فِيهِ وَجَدَ بِهِنَّ حَلَاوَةَ الْإِيمَانِ مَنْ كَانَ اللّٰهُ وَرَسُولُهُ أَحَبَّ إِلَيْهِ مِمَّا سِوَاهُمَا وَأَنْ يُحِبَّ الْمَرْءَ لَا يُحِبُّهُ إِلَّا لِلّٰهِ وَأَنْ يَكْرَهَ أَنْ يَعُودَ فِى الْكُفْرِ بَعْدَ أَنْ أَنْقَذَهُ اللّٰهُ مِنْهُ كَمَا يَكْرَهُ أَنْ يُقْذَفَ فِى النَّارِ»

"Şu üç haslet vardır ki, bunlar kimde bulunursa o kimse imanın tadını alır: Allah ve Rasûlü'nü her şeyden çok sevmek, bir kimseyi yalnızca Allah rızası için sevmek, Allah kendisini küfürden kurtardıktan sonra tekrar ona dönmeyi ateşe atılırcasına korkunç görmek."

(Müslim, Îmân, 67)

«مَنْ أَحَبَّ لِلّٰهِ، وَأَبْغَضَ لِلّٰهِ، وَأَعْطٰى لِلّٰهِ، وَمَنَعَ لِلّٰهِ، فَقَدِ اسْتَكْمَلَ الْإِيمَانَ»

"Kim Allah için sever, Allah için nefret eder, Allah için verir, Allah için engel olursa, imanını kemale erdirmiş olur."

(Ebû Dâvûd, Sünne, 15)

«أَيُّمَا رَجُلٍ مُسْلِمٍ أَكْفَرَ رَجُلاً مُسْلِمًا فَإِنْ كَانَ كَافِرًا وَإِلَّا كَانَ هُوَ الْكَافِرَ»

"Bir Müslüman, bir Müslüman'a 'kâfir' dediğinde, şayet o gerçekte kâfirse (söz yerini bulmuş olur). Fakat eğer o kâfir değilse bunu söyleyen kâfir olur."

(Ebû Dâvûd, Sünnet, 15)

«اِتَّقِ اللّٰهَ حَيْثُمَا كُنْتَ وَأَتْبِعِ السَّيِّئَةَ الْحَسَنَةَ تَمْحُهَا وَخَالِقِ النَّاسَ بِخُلُقٍ حَسَنٍ»

"Nerede olursan ol, Allah'a karşı sorumluluğunun bilincinde ol! Kötülüğün peşinden iyi bir şey yap ki onu yok etsin. İnsanlara da güzel ahlâka uygun biçimde davran!"

(Tirmizî, Birr, 55)

«يَآ أَيُّهَا النَّاسُ، إِنَّ اللّٰهَ قَدْ أَذْهَبَ عَنْكُمْ عُبِّيَّةَ الْجَاهِلِيَّةِ وَتَعَاظُمَهَا بِآبَائِهَا،
فَالنَّاسُ رَجُلَانِ رَجُلٌ بَرٌّ تَقِيٌّ كَرِيمٌ عَلَى اللّٰهِ، وَفَاجِرٌ شَقِيٌّ هَيِّنٌ عَلَى اللّٰهِ،
وَالنَّاسُ بَنُو آدَمَ، وَخَلَقَ اللّٰهُ آدَمَ مِنْ تُرَابٍ»

"Ey İnsanlar! Allah sizden Câhiliye gururunu ve atalarla övünme âdetini gidermiştir. İnsanlar iki gruptur: İyi, takva sahibi, Allah katında değerli kişi ve günahkâr, bedbaht Allah katında değersiz kişi. İnsanlar Âdem'in çocuklarıdır. Ve Allah Âdemi, topraktan yaratmıştır."

(Tirmizî, Tefsîru'l-Kur'ân, 49)

«مَنْ قُتِلَ تَحْتَ رَايَةٍ عُمِّيَّةٍ يَدْعُو عَصَبِيَّةً أَوْ يَنْصُرُ عَصَبِيَّةً فَقِتْلَةٌ جَاهِلِيَّةٌ»

"Kim kabilecilik/ırkçılık propagandası yaparak veya kabileciliğe/ırkçılığa destek vererek gayesi belirsiz bir topluluğun bayrağı altına girip öldürülürse, onun ölümü Câhiliye ehlinin ölümü gibidir."

(Müslim, İmâre, 57)

«لَيْسَ مِنَّا مَنْ دَعَا إِلٰى عَصَبِيَّةٍ، وَلَيْسَ مِنَّا مَنْ قَاتَلَ عَلٰى عَصَبِيَّةٍ،
وَلَيْسَ مِنَّا مَنْ مَاتَ عَلٰى عَصَبِيَّةٍ»

"Kabileciliğe/Irkçılığa çağıran bizden değildir. Kabilecilik/Irkçılık davası uğruna savaşan bizden değildir. Kabilecilik/Irkçılık davası uğruna ölen bizden değildir."

(Ebû Dâvûd, Edeb, 111-112)

«اُنْصُرْ أَخَاكَ ظَالِمًا أَوْ مَظْلُومًا، فَقَالَ رَجُلٌ: يَا رَسُولَ اللّٰهِ، أَنْصُرُهُ إِذَا كَانَ مَظْلُومًا، أَفَرَأَيْتَ إِذَا كَانَ ظَالِمًا كَيْفَ أَنْصُرُهُ؟ قَالَ: تَحْجُزُهُ، أَوْ تَمْنَعُهُ، مِنَ الظُّلْمِ فَإِنَّ ذٰلِكَ نَصْرُهُ»

"Zalim de olsa mazlum da olsa kardeşine yardım et." Bunun üzerine birisi, "Ey Allah'ın Rasûlü! Eğer mazlum ise yardım ederim, ancak zalimse ona nasıl yardım edeceğim?" dedi. Rasûlullah buyurdu ki, "Onu zulümden uzaklaştırırsın veya onun zulmüne engel olursun. İşte bu ona yapacağın yardımdır."

(Buhârî, İkrâh, 7)

«لَزَوَالُ الدُّنْيَا أَهْوَنُ عَلَى اللهِ مِنْ قَتْلِ رَجُلٍ مُسْلِمٍ»

“Allah katında dünyanın yok olması, bir Müslüman’ın öldürülmesinden daha hafiftir.”

(Tirmizî, Diyât, 7; Nesâî, Muhârebe, 2)

«مَنْ أَحَبَّ أَنْ يُزَحْزَحَ عَنِ النَّارِ وَيَدْخُلَ الْجَنَّةَ فَلْتُدْرِكْهُ مَنِيَّتُهُ وَهُوَ يُؤْمِنُ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ، وَيَأْتِى إِلَى النَّاسِ مَا يُحِبُّ أَنْ يُؤْتٰى إِلَيْهِ»

"Kim cehennemden uzaklaştırılıp cennete girmek isterse Allah'a ve âhirete inanırken ölüm kendisine erişsin. İnsanların kendisine nasıl davranmalarını istiyorsa, o da onlara öyle davransın."

(Müslim, İmâre, 46)

«مَنْ رَدَّ عَنْ عِرْضِ أَخِيهِ رَدَّ اللّٰهُ عَنْ وَجْهِهِ النَّارَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ»

“Kim din kardeşinin onurunu korursa Allah da kıyamet gününde onun yüzünü cehennem ateşinden korur.”

(Tirmizî, Birr, 20)

«لَا تَحْقِرَنَّ مِنَ الْمَعْرُوفِ شَيْئًا وَلَوْ أَنْ تَلْقَى أَخَاكَ بِوَجْهٍ طَلْقٍ»

“Din kardeşini güler yüzle karşılaman bile olsa, hiçbir iyiliği küçük görme!”

(Müslim, Birr, 144)

«لَا تُمَارِ أَخَاكَ وَلَا تُمَازِحْهُ وَلَا تَعِدْهُ مَوْعِدَةً فَتُخْلِفَهُ»

“Kardeşinle (gereksiz) tartışmaya girme, onunla (kırıcı şekilde) şakalaşma ve ona yerine getiremeyeceğin sözü verme.”

(Tirmizî, Birr, 58)

«بِحَسْبِ امْرِئٍ مِنَ الشَّرِّ أَنْ يَحْقِرَ أَخَاهُ الْمُسْلِمَ، كُلُّ الْمُسْلِمِ عَلَى الْمُسْلِمِ حَرَامٌ، دَمُهُ وَمَالُهُ وَعِرْضُهُ»

“Müslüman kardeşini hakir görmesi kişiye kötülük olarak yeter. Her Müslümanın kanı, malı ve onuru Müslümana haramdır.”

(Müslim, “Bir” 32)

«إِيَّاكُمْ وَالظَّنَّ، فَإِنَّ الظَّنَّ أَكْذَبُ الْحَدِيثِ، وَلَا تَحَسَّسُوا وَلَا تَجَسَّسُوا وَلَا تَنَافَسُوا
وَلَا تَحَاسَدُوا وَلَا تَبَاغَضُوا وَلَا تَدَابَرُوا وَكُونُوا عِبَادَ اللهِ إِخْوَانًا»

"Zandan uzak durun. Zira zan, sözün en yalanıdır. Birbirinize kulak misafiri olmaya çalışmayın, birbirinizin özel hâllerini araştırmayın, birbirinizle üstünlük yarışı içine girmeyin, birbirinize haset etmeyin, birbirinize kin beslemeyin, birbirinize sırt çevirmeyin. Ey Allah'ın kulları! Kardeş olunuz."

(Müslim, Birr, 28)

«اَلْمُؤْمِنُ مَأْلَفٌ، وَلَا خَيْرَ فِيمَنْ لَا يَأْلَفُ وَلَا يُؤْلَفُ»

"Mümin cana yakındır. (İnsanlarla) yakınlık kurmayan ve kendisiyle yakınlık kurulamayan kimsede hayır yoktur."

(İbn Hanbel, 2/40)

«مَثَلُ الْمُؤْمِنِينَ فِى تَوَآدِّهِمْ وَتَرَاحُمِهِمْ وَتَعَاطُفِهِمْ، مَثَلُ الْجَسَدِ إِذَا اشْتَكٰى مِنْهُ عُضْوٌ
تَدَاعٰى لَهُ سَائِرُ الْجَسَدِ بِالسَّهَرِ وَالْحُمّٰى»

"Müminler, birbirlerini sevmede, birbirlerine merhamet ve şefkat göstermede, tıpkı bir organı rahatsızlandığında diğer organları da uykusuzluk ve yüksek ateşle bu acıyı paylaşan bir bedene benzer."

(Müslim, Birr, 66)

«لَا يُؤْمِنُ أَحَدُكُمْ حَتّٰى يُحِبَّ لِأَخِيهِ مَا يُحِبُّ لِنَفْسِهِ»

"Sizden biri, kendisi için istediğini Müslüman kardeşi için de istemedikçe gerçek anlamda mümin olamaz."

(Buhârî, Îman, 7)

«مَنْ نَفَّسَ عَنْ مُسْلِمٍ كُرْبَةً مِنْ كُرَبِ الدُّنْيَا نَفَّسَ اللّٰهُ عَنْهُ كُرْبَةً مِنْ كُرَبِ يَوْمِ الْقِيَامَةِ،
وَمَنْ يَسَّرَ عَلٰى مُعْسِرٍ فِى الدُّنْيَا يَسَّرَ اللّٰهُ عَلَيْهِ فِى الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِ، وَمَنْ سَتَرَ عَلٰى مُسْلِمٍ
فِى الدُّنْيَا سَتَرَ اللّٰهُ عَلَيْهِ فِى الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِ، وَاللّٰهُ فِى عَوْنِ الْعَبْدِ مَا كَانَ الْعَبْدُ فِى عَوْنِ أَخِيهِ»

“Kim bir Müslüman’ın dünyada sıkıntısını giderirse, Allah da onu kıyamet gününde bir sıkıntıdan kurtarır. Kim dünyada, darda kalan birisinin işini kolaylaştırırsa, Allah da dünya ve âhirette onun işlerini kolaylaştırır. Kim bir Müslüman’ın ayıbını dünyada örterse, Allah da dünya ve âhirette onun ayıplarını örter. Kişi, kardeşinin yardımına koştuğu sürece Allah da onun yardımcısı olacaktır.”

(Ebû Dâvûd, Edeb, 60)

«أَمَرَنَا رَسُولُ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِسَبْعٍ: بِعِيَادَةِ الْمَرِيضِ، وَاتِّبَاعِ الْجَنَائِزِ،
وَتَشْمِيتِ الْعَاطِسِ، وَنَصْرِ الضَّعِيفِ، وَعَوْنِ الْمَظْلُومِ، وَإِفْشَاءِ السَّلَامِ، وَإِبْرَارِ الْمُقْسِمِ»

“Peygamber (s.a.s.) bize şu yedi şeyi emretti: Hastayı ziyaret etmek, cenazeyi (kabre kadar) takip etmek, aksırana Allah’tan rahmet dilemek, zayıfa, mazluma yardım etmek, selâmı yaymak ve yemin edenin yeminini tasdik etmek.”

(Buhârî, İsti’zân, 8)

«[يَآ أَيُّهَا النَّاسُ] فَإِنَّ دِمَاءَكُمْ، وَأَمْوَالَكُمْ، وَأَعْرَاضَكُمْ، بَيْنَكُمْ حَرَامٌ، كَحُرْمَةِ يَوْمِكُمْ هٰذَا، فِى شَهْرِكُمْ هٰذَا، فِى بَلَدِكُمْ هٰذَا ...»

"(Ey insanlar!) Bu (Zilhicce) ayınızda, bu (Mekke) şehrinizde bu (arefe) gününüz nasıl mukaddes ise, kanlarınız, mallarınız ve ırzlarınız (şeref ve namusunuz) da aynı şekilde mukaddestir..."

(Buhârî, İlim, 9; Müslim, Kasâme, 30)

«مَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللهِ وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ فَلْيُكْرِمْ ضَيْفَهُ، وَمَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللهِ وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ
فَلَا يُؤْذِ جَارَهُ، وَمَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللهِ وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ فَلْيَقُلْ خَيْرًا أَوْ لِيَصْمُتْ»

"Allah'a ve âhiret gününe iman eden kişi misafirine ikram etsin. Allah'a ve âhiret gününe iman eden kişi komşusunu rahatsız etmesin. Allah'a ve âhiret gününe iman eden kişi ya hayır söylesin ya da sussun."

(Ebû Dâvûd, Edeb, 122, 123)

«لَا يَحِلُّ لِمُسْلِمٍ أَنْ يَهْجُرَ أَخَاهُ فَوْقَ ثَلَاثٍ يَلْتَقِيَانِ فَيَصُدُّ هٰذَا وَيَصُدُّ هٰذَا
وَخَيْرُهُمَا الَّذٖى يَبْدَأُ بِالسَّلَامِ»

"Müslümanın, din kardeşine üç günden fazla dargın durması helal değildir. Onlar birbirleriyle karşılaştıklarında birisi yüzünü şu tarafa, diğeri ise öte tarafa çevirir. Onların en hayırlısı önce selam verendir."

(Tirmizî, Birr, 21)

«إِنَّ اللهَ عَزَّ وَجَلَّ يَقُولُ: أَيْنَ الْمُتَحَابُّونَ لِجَلَالِى، اَلْيَوْمَ أُظِلُّهُمْ فِى ظِلِّى، يَوْمَ لَا ظِلَّ إِلَّا ظِلِّى»

"Allah Teâlâ (kıyamet günü) şöyle buyurur: 'Nerede benim rızam için birbirlerini sevenler! Gölgem dışında hiçbir gölgenin olmadığı bir günde onları kendi gölgemde gölgelendireceğim. (Benim himayemden başka hiçbir himayenin olmadığı bir günde onları, özel himayeme alacağım)."

(İbn Hanbel, II, 338)

«يَآ أَيُّهَا النَّاسُ، أَلَآ إِنَّ رَبَّكُمْ وَاحِدٌ، وَإِنَّ أَبَاكُمْ وَاحِدٌ، أَلَا لَا فَضْلَ لِعَرَبِيٍّ عَلٰى أَعْجَمِيٍّ،
وَلَا لِعَجَمِيٍّ عَلٰى عَرَبِيٍّ، وَلَا لِأَحْمَرَ عَلٰى أَسْوَدَ، وَلَآ أَسْوَدَ عَلٰى أَحْمَرَ، إِلَّا بِالتَّقْوٰى ...»

"Ey insanlar! Dikkat edin, Rabbiniz bir, atanız da birdir. Takva dışında ne Arap'ın Arap olmayana ne de Arap olmayanın Arap'a; ne beyazın siyaha, ne de siyahın beyaza bir üstünlüğü vardır ..."

(İbn Hanbel, 5/411)